

● POLY-D ●

Rien Parhan

Modulaire synthesizers zijn nog steeds IN

Toen men in de jaren 60 steeds verder kwam met de kennis over geluid en het maken van synthetische muziek, waren de apparaten vooral erg duur, erg groot en erg moeizaam te bedienen. Men was vooral bezig met experimentele muziek op universiteiten.

Met name Bob Moog lukte het om een systeem te bouwen dat bespeelbaar was en vooral gericht was op muzikanten. Er waren natuurlijk nog veel meer initiatieven, maar de Minimoog is toch wel de meest bekende. Die wordt nog steeds veel gebruikt, en nog steeds gemaakt volgens de regels van toen, met voor zover mogelijk dezelfde onderdelen.

De prijs is nog steeds erg hoog, en het maakt niet eens uit of je er een wil van 40 jaar oud of direct uit de fabriek, met een lange wachttijd.

Het is wel bijzonder dat deze het nog steeds zo populair is. Tegenwoordig zijn er, voor een fractie van de prijs, systemen die veel meer mogelijkheden, veel meer geluiden, en veel meer aansluitingen hebben.

De huidige versie van de Minimoog heeft inmiddels wel MIDI, maar geen geheugen en is hij monofoon, dat wil zeggen dat je slechts EEN toon tegelijk hoort.

Het geluid van een Minimoog is wel onmiskenbaar. Natuurlijk zijn er veel imitaties en apps te vinden die het heel goed weten te evenaren.

Behringer is een merk dat vooral bekend staat om zijn veel goedkopere apparatuur, die overigens tegenwoordig prima kwaliteit weet te leveren.

Voor de klonen die ze steeds maken van bekende en minder bekende instrumenten zijn beroemd. Regelmatig zijn het modellen die al lang niet meer leverbaar zijn, maar wie is daar op tegen?

De kritiek komt natuurlijk vooral van de merken die nog wel hun best doen om kwaliteit te leveren. De tweedehands markt ziet ook wel eens problemen. Stel dat je een legendarische Roland ziet op eBay voor duizenden euro's terwijl je een, weliswaar plastic versie, kan bestellen voor nog geen 100 euro?

In veel van de klonen zijn wel moderne functies toegepast, zoals MIDI, MIDI over USB, geheugens en bijvoorbeeld een grotere polyfonie en een sequencer. Omdat gebruik wordt gemaakt van moderne chips zijn productiekosten veel lager. Handleidingen van Behringer zijn slecht te volgen, zeven vertalingen op elke pagina herhaald. Tegenwoordig is de beste leermethode het volgen van YouTube-video's. Dit levert vaak ook wisselend resultaat.

Zelf ben ik wel Moog-fan en ik heb diverse producten origineel van Moog. Het irriteert me wel dat sommige zaken, bijvoorbeeld een Moogerfooger, niet meer worden gemaakt, waardoor de prijs onrealistisch hoog is. Ja, ook hiervan zijn apps en kopieën, maar die missen net dat wat ik zoek.

Nu naar de modulaire synthesizers

Feitelijk is een Minimoog helemaal niet modulair, maar een aantal modules die door de fabrikant al aan elkaar verbonden zijn, zodat je er zonder gedoe een geluid uit kan laten komen. Met behulp van enkele stekers kan je de functie zelf enigszins wijzigen. Dat noemen we semi-modulair.

Gelukkig zijn de aansluitingen wel gestandaardiseerd, zodat je de apparatuur kan koppelen aan andere units. Dit volgens de zogenaamde eurorack-standaard, waarin tegenwoordig ook steeds meer te koop is.

Om deze techniek te beheersen is een behoorlijke kennis nodig van de vele componenten voordat je kunt spreken van een muzikale sound.

In feite bouw je je eigen orgel uit losse onderdelen. De prijs van deze onderdelen is wel hoger dan een compleet instrument uit de winkel.

Hier worden we natuurlijk wel geholpen door de computertechnologie, waarbij je vele systemen gratis kan downloaden.

Geen aanschafkosten, maar wel een enorme tijdsinvestering, waarbij het resultaat zeker niet altijd bevredigend is. Het voordeel van software is natuurlijk het gemak van opslaan. De kwaliteit van het geluid is tegenwoordig ook zó goed dat je het daar niet voor hoeft te laten.

Sinds kort ben ik in bezit van een 'Poor-man's Minimoog': de Behringer Poly-D.

Het is een uitstekende kloon van het origineel met een aantal toevoegingen, zoals MIDI over USB, een sequencer, chorus, een oscillator meer, en distortion. Als klap op de vuurpijl is deze ook nog enigszins multi-timbraal. Waar de Minimoog slechts een toon tegelijk geeft, kan je met de poly-D meerdere tonen laten klinken, maar dit heeft wel enkele beperkingen. De besturing is duidelijk digitaal, maar het geluid is volledig analog.

In een woord *Fantastisch*. Als je gek bent op de Minimoog, is dit een no-brainer.

Met inmiddels ook al een wachttijd voor hij binnen is. Het lijkt erop dat meerdere firma's een vertraging van levering toepassen om de interesse ervoor te tonen.

Tijdens een volgende bijeenkomst zal ik deze zeker demonstreren.

Tijdens afgelopen bijeenkomsten bleek er best wel veel belangstelling te zijn voor (semi-)modulaire synths. Ik ben benieuwd of meer mensen hiernaar verder willen onderzoeken. Ik hoor het graag.